

SVÄTEJ RODINY – JEŽIŠA, MÁRIE A JOZEFA C

V dnešnú nedeľu nám Svätá Cirkev dáva možnosť zamyslieť sa nad životom Svätej Rodiny, ktorá putuje do Jeruzalema, a to jednak na veľkonočné sviatky, ale zároveň aj splniť si veľmi dôležitú povinnosť, ktorá sa týkala dvanásťročného Ježiša. Každý pravoverný Žid mal náboženskú povinnosť trikrát do roka putovať na veľké sviatky do jeruzalemského chrámu. Boli to veľkonočné sviatky nekvasených chlebov (Pesach), ďalej Sviatok týždňov (Šavuot) – päťdesiaty deň od Veľkej Noci, čiže naše kresťanské Turíce a potom to bol ešte jeden významný sviatok, a to Sviatok stánkov (Sukot). Ak ľudia bývali od Jeruzalema veľmi ďaleko, tak mali povinnosť prísť do Jeruzalema aspoň na sviatky Veľkej Noci. Kto býval mimo územia Palestíny, ak mohol, tak mal povinnosť prísť do Jeruzalema aspoň raz v živote.

Evanjelista Lukáš v dnešnej stati píše, že so svätým párom putoval aj dvanásťročný Ježiš. Vždy, keď sa mi podarí s pútnikmi prísť pred Múr nárekov v pondelok alebo vo štvrtok, tak môžeme byť svedkami uvedenia dvanásťročného chlapca do stavu duchovnej dospelosti. Volá sa to Bar micva, Syn Zákona. Otec takého chlapca spolu s ostatnými mužmi z rodiny privedú chlapca za veľkého jasotu, spevu a aj tanca pred Múr nárekov, kde rabín podá otcovi zlatom ozdobený valec (Thóru), kde je zvinutých 5 kníh Mojžišových. Chlapec prečíta stať zo Zákona a povie niekoľko viet na tému slov, ktoré prečítal. Takto sa stáva zodpovedný za náboženský život. Kto tento obrad videl, tak mal možnosť sledovať, ako sa teší prítomná rodina. Otec vezme chlapca na ramená a tancujúc za doprovodu hudby odchádzajú k slávnostnému obedu.

Pre takýto náboženský obrad prvý raz od narodenia putoval aj Pán Ježiš, aby sa – ľudsky povedané – ako Žid zúčastnil tejto povinnosti. Istotne z toho dôvodu potom zostal v chráme, kde sa rozprával s učenými kňazmi, ktorí sa divili jeho múdrosti. Toto si ale rodičia v tom množstve ľudí nevšimli. Keď ho s veľkým strachom po troch dňoch našli v chráme, tak mu Matka s výčitkou povedala: „Dieťa moje, prečo si nám to urobil?“ On sa ale ohradil, že či nevedeli, že má byť tam, kde ide o jeho Otca.

Všimnime si ale vetu, ktorá je takmer v závere tejto state evanjelia: „Potom sa s nimi vrátil do Nazareta a bol im poslušný.“ Koľká pokora je vyjadrená v tejto vete. Syn Boží, ktorý je pánom celého sveta, je poslušný človekovi.

S každou skupinou navštevujem Nazaret. Predovšetkým je to návšteva Baziliky zvestovania Pána. Severne od baziliky v areáli, len asi sto metrov, navštevujeme Kostol svätého Jozefa. Po vstupe do kostola vľavo po schodoch, vstupujeme do krypty, kde sa nachádza baptistérium ešte z prvých kresťanských čias. Na stene františkáni zavesili tri obrazy. Dva z nich zobrazujú pôdorys jaskyne, ktorá sa nachádza pod našimi nohami. To je jaskyňa, do ktorej sa vydala Panna Mária a žila Svätá rodina. Bola to len jedna miestnosť, ktorá slúžila ako kuchyňa, obývačka, spálňa a určite aj ako dielňa Svätého Jozefa. Vtedy dávam mojim pútnikom otázku: „Chceli by ste v takomto príbytku bývať?“ A vidíme, že Svätá Rodina takto žila. Nie v prepychovom paláci. Neboli bohatí, nevlastnili zlato ani poklady. Nežili z cudzích mozoľov, sami pracovali v tesárskej dielni a živili sa statočnou prácou svojich rúk. Predsa boli šťastní a môžeme povedať, že boli najšťastnejšia rodina, lebo uprostred tejto rodiny žil Ježiš Kristus, ktorý ju denne naplňal Božou láskou. Božia láska robila túto rodinu šťastnou.

A tu spočíva výzva pre rodičov. Rodičia, odovzdávajte Pána Boha svojim deťom vašim praktickým kresťanským životom! Kde nie je Boh, tam nie je láska, lebo Boh je láska. Keď budú deti milovať Pána Boha, budú Božou láskou milovať aj svojich rodičov, súrodencov, učiteľov a celkovo bližných. Nemôže rodič, ktorý nedá deťom vieru v Pána Boha, žiadať, aby dieťa zachovávalo štvrtý Boží príkaz. Rodičia môžu dať deťom všetko, a to napríklad vzdelanie, kariéru, bohatstvo, vysoké postavenie, ale ak im nedajú vieru, lásku a úctu k Pánu Bohu, tak im nedajú nič.

Nezabudnem na jedného pútnika, ktorý sa mi priznal, že je úspešný, bohatý podnikateľ, otec troch synov a že svojim dvom starším dal postaviť luxusné vily, aby im a nevestám nič v nich nechýbalo. Najmladší bol ešte slobodný a bol s ním spolumahajiteľ všetkého majetku, v ktorom podnikali. Postáždžoval sa mi, že keď bol viac ako týždň na služobnej ceste, zhrozil sa po návrate, keď sa dozvedel, čo mu syn urobil. Doma našiel prázdny trezor a v banke nulový účet. Syn mu všetko prehrál v automatoch. Vtedy mi povedal: „Otče, prečo mi to urobil, ved' mal všetko, čo si len želal.“ Prišli sme do Nazareta a ja som v krypte podobne hovoril, ako som to vyššie opísal, keď tu zrazu som spozoroval, že tento pán rýchlo vyšiel von z kostola. Po skončení prehliadky som vyšiel aj ja von a s veľkým prekvapením som si všimol tohto podnikateľa, ako nahlas plakal. Spýtal som sa ho na príčinu, že prečo plače. Nikdy nezabudnem, čo mi odpovedal: „Teraz už viem, kde som urobil chybu. Myslel som si, že som svojim synom dal všetko, ale teraz viem, že som im nedal nič, lebo som im nedal vieru v Pána Boha, a preto ma stihol trest.“ To bolo tvrdé priznanie.

Dost' často som počúval poznámky, že mládež v dnešnej dobe je zlá a skazená. Ale kto je vinný? Neodsudzujme mládež. Skôr sa zamyslime, z akých rodín pochádza táto mládež.

Vrátim sa k poznámke z evanjelia, že sa Ježiš vrátil s rodičmi do Nazareta a bol im poslušný. Nech je dnešný sviatok na povzbudenie tak pre rodičov v ich snahe vychovať svoje deti v Božej láske podľa príkladu Svätého Jozefa a Panny Márie. A mládež, vy si berte príklad z Pána Ježiša, ktorý vás urobí šťastnými, ak si budete brať príklad od neho.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.